

PRIJEMNI ŠTAMBILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 20.02.2023 14:12:51 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica	
134-03/23-01/05	376-08	
Uručbeni broj:	Prilozi	Vrijednost:
437-23-01	0	

13261085

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Upravni broj: UsII-17/23-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednice vijeća, mr.sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članova vijeća, te višeg sudskog savjetnika – specijalista Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja koled zastupa opunomoćenik protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica R. F. Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe kojeg zastupaju odvjetnici

iz radi izmještanja elektroničke i komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, na sjednici vijeća održanoj 8. veljače 2023.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/21-01/65, urbroj: 376-05-3-22-25 od 18. ožujka 2022.

II. Odbija se zahtjev tužitelja i zainteresirane osobe za naknadu troškova upravnog spora.

III. Ova presuda će se objaviti u "Narodnim novinama".

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika utvrđeno je da je trgovačko društvo d.o.o. infrastrukturni operator koji ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (EKI) i elektroničke komunikacijske vodove (EKV) u zoni obuhvata projekta razvoj vodno-komunalne infrastrukture Dubrovnik (točka 1. izreke rješenja), utvrđeno je da tužitelj ne posjeduje uporabnu dozvolu i ugovore o zajedničkom korištenju elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (EKI) i za elektroničke komunikacijske vodove (EKV) izgrađene u zoni obuhvata projekta razvoj vodno-komunalne infrastrukture Dubrovnik i to prema popisu tužitelja od 14. siječnja 2022. koji je sastavni dio rješenja (točka 2. izreke rješenja). Utvrđeno je da je tužitelj obvezan za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (EKI) i elektroničke komunikacijske vodove (EKV) za koje nema uporabnu dozvolu i ugovor o zajedničkom korištenju:

- izraditi projekt ili tehničko rješenje zaštite ili izmještanja svoje EKI i EKV u zoni obuhvata projekata razvoj vodno-komunalne infrastrukture Dubrovnik, koja nije obuhvaćena glavnim projektom izmještanja i zaštite kojeg je investitor već izradio i izjavama o položaju infrastrukture, kao i snositi troškove materijala, svih radova zaštite ili izmještanja, stručnog nadzora i ostalog nužnog za realizaciju tehničkog rješenja u zoni obuhvata projekta;

- snositi sve troškove izrade glavnog projekta izmještanja i zaštite svoje EKI i EKV kojeg je investitor već izradio, materijala, svih radova zaštite ili izmještanja, stručnog nadzora i ostalog nužnog za realizaciju tehničkog rješenja u zoni obuhvata projekata razvoj vodno komunalne infrastrukture Dubrovnik (točka 3. izreke rješenja) te je naloženo tužitelju podmiriti sve troškove iz točke 3. rješenja koje je investitor već imao te da pravovremeno poduzme i u buduće poduzima sve potrebne radnje i aktivnosti tako da svojim postupanjem ne dovede investitora u zakašnjenje ili mu na bilo koji način nanese štetu (točka 4. izreke rješenja), naloženo je investitoru da pravovremeno izvještava tužitelja o dinamici radova na projektu (točka 5. izreke rješenja) te je odlučeno da u slučaju da stranke ne izvrše obveze iz rješenja, odgovornoj osobi stranaka bit će izrečena novčana kazna u iznosu od 50.000,00 kn, a u slučaju daljnjeg neizvršenja obveze bit će izrečena nova novčana kazna u dvostrukom iznosu (točka 6. izreke rješenja).

2. Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je tuženik pogrešno utvrdio da je on operator za područje cijelog projekta te u pobijanom rješenju uopće nije naveo činjenice po kojima bi on trebao biti infrastrukturni operator za cijelo područje, iako je u pobijanom rješenju utvrdio niz činjenica iz kojeg proizlazi da su infrastrukturni operatori na spornom području ili Grad Dubrovnik ili društvo Tuženik je u zasebnim postupcima utvrdio da je infrastrukturi operator na spornom području te je tužitelju nametnuo nezakonitu obvezu snošenja troškova izmještanja infrastrukture iz članka 26. stavka 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama, a dodatno je pogrešno utvrdio da tužitelj trase sadržane u popisu od 14. siječnja 2022. koristi bez sklopljenog ugovora o zajedničkom korištenju. Nadalje, tužitelj u tužbi detaljno i opširno obrazlaže razloge zbog kojih smatra da nije infrastrukturni operator u cijeloj zoni obuhvata predmetnog projekta. Posebno napominje da ukoliko je on infrastrukturni operator na cijelom području obuhvata predmetnog projekta, tuženik je trebao navesti i dokazati zakonom propisane pretpostavke za svaku od trasa na tom području, a umjesto toga, tuženik je utvrdio da je on napravio privode u dvije ulice na tom području. Ističe da je izreka rješenja kontradiktorna i nejasna, što detaljno obrazlaže te posebno napominje da uopće nije jasno zašto bi infrastrukturni operator trebao imati ugovor za korištenje trasa koje je navodno sam izgradio i kojima sam upravlja, tuženik ne objašnjava. Nadalje, uporabna dozvola je potrebna isključivo subjektu koji je infrastrukturni operator trase EKI, a ugovor o zajedničkom korištenju je potreban isključivo subjektu koji je operator – korisnik trase EKI, a ne može se za istu trasu istovremeno imati i jedno i drugo. Smatra da je izreka rješenja pod točkom 2. bespotrebno neodređena, s obzirom da tuženik bespotrebno "poziva" na nekakve propise, umjesto da trase definira u samoj izreci kao i mnogo puta do sada. Napominje da uopće nije jasno na što se, odnosno na koje točno trase odnose točke 3. i 4. pobijanog rješenja te tuženik određuje da se obveze izrade projekta i snošenja troškova, koje inače mogu teretiti samo infrastrukturnog operatora, odnose na trase na kojima tužitelj nema niti uporabnu dozvolu niti ugovor o zajedničkom korištenju, pa to automatski znači da on nije infrastrukturni operator.

Dakle, ako nije infrastrukturni operator, onda ne može biti obvezan snositi obvezu izmještanja opreme iz članka 26. Zakona o elektroničkim komunikacijama, s obzirom da ta obveza može teretiti samo infrastrukturnog operatora. Tužitelj predlaže da ovaj Sud poništi pobijano rješenje i naloži tuženiku naknadu troškova upravnog spora, odnosno podredno da poništi pobijano rješenje i predmet vrati tuženiku na ponovno postupanje.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da iz priložene dokumentacije nije vidljivo je li tužitelj pravovremeno podnio tužbu te u slučaju da je tužba podnesena izvan zakonskog roka od 30 dana, smatra da istu treba odbaciti kao nepravodobnu temeljem članka 30. Zakona o upravnim sporovima. Nadalje, ističe da je tužitelj infrastrukturni operator koji ima izgrađen EKI i EKV u zoni obuhvata predmetnog projekta, tužitelj ne posjeduje uporabnu dozvolu i ugovore o zajedničkom korištenju EKI i za njegove EKV izgrađene u zoni obuhvata projekta pa je za svoju EKI i EKV, za koje nema uporabnu dozvolu i ugovor o zajedničkom korištenju, obvezan izraditi projekt ili tehničko rješenje zaštite ili izmještanja svoje EKI i EKV u zoni obuhvata projekta (koja nije obuhvaćena glavnim projektom izmještanja i zaštite kojeg je investitor već izradio sukladno izjavama o položaju infrastrukture), kao i snositi troškove materijala, svih radova zaštite ili izmještanja, stručnog nadzora i ostalog nužnog za realizaciju tehničkog rješenja u zoni obuhvata projekta. Ističe da je u postupku koji je prethodio donošenju osporavanog rješenja provjeravao i utvrđivao odlučne činjenice, odnosno, ima li tužitelj EKI i EKV u zoni obuhvata projekta, ima li tužitelj za predmetnu EKI i EKV uporabnu dozvolu, odnosno ima li ugovoreno zajedničko korištenje elektroničke komunikacijske infrastrukture drugih infrastrukturnih operatora koju koristi za svoju EKV. Očevidom od 8. ožujka 2022. nesporno je utvrđeno da tužitelj koristi nekretnine drugih u svrhu građenja, održavanja, razvoja i korištenja EKV i EKI u zoni obuhvata projekta i ima položenu EKV i EKI (ulični kabineti, cijevi kojima su povezani ulični zdenci i stambeni objekti te kanalice u kojima su položeni koaksijalni kabeli tužitelja) bez dokaza o legalnosti (uporabne dozvole) i bez ugovorenog zajedničkog korištenja EKI drugih infrastrukturnih operatora. Nesporno je da će se izvoditi građevinski radovi i graditi nova vodno komunalna infrastruktura, pa je stoga nužna zaštita ili izmještanje EKI i EKV u zoni zahvata projekta, a tužitelj do donošenja osporavanog rješenja nije dostavio uporabne dozvole za svoju EKI i EKV niti je dostavio ugovore o zajedničkom korištenju kabelaške kanalizacije gdje posjeduje EKV za veći broj trasa, dok za dvije trase posjeduje ugovor o zajedničkom korištenju s HT-om i te trase nisu sporne. Napominje da tužitelj nije osporio niti je na bilo koji način doveo u sumnju istinitost činjenica utvrđenih u postupku koji je prethodio donošenju osporavanog rješenja. Tuženik smatra da je osporeno rješenje doneseno na temelju odlučnih činjenica utvrđenih u postupku te su naložene obveze iscrpno obrazložene i uzete u obzir odlučne okolnosti, pa smatra da je rješenje zakonito kako u pogledu utvrđenog činjeničnog stanja tako i u pogledu primjene materijalnog i postupovnog prava pa predlaže da ovaj Sud tužbeni zahtjev odbije u cijelosti.

4. Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu

dostavila je odgovor na tužbu u kojem u bitnom navodi da iz iste nije razvidno je li podnesena u zakonom propisanom roku za podnošenje tužbe odnosno prekluzivnom roku od 30 dana od dana primitka osporenog rješenja tuženika. Ističe da se protivi tužbi, tužbenom zahtjevu i činjenicama navedenim u tužbi jer je sam tužitelj u postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora dostavio očitovanje u vezi trase

njegove EKI i EKV u zoni zahvata predmetnog projekta, situacijski prikaz mreže i izvedbeno tehničku dokumentaciju za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i mrežu te izjave o položaju njegove EKI i EKV u zoni obuhvata projekta od 26. listopada 2015. i 29. listopada 2015. Ujedno, 8. ožujka 2022. održana je usmena rasprava i očevid, te je obavljeno fotografiranje postavljenih svjetlovodnih kabela i prateće opreme tužitelja i utvrđeno je da tužitelj koristi nekretnine drugih u svrhu građenja, održavanja, razvoja i korištenja EKV i EKI u zoni obuhvata projekta bez dokaza o legalnosti. Nadalje, ističe da je tuženik naložio tužitelju da dostavi uporabne dozvole za predmetne EKI i EKV, ali tužitelj do donošenja osporenog rješenja nije dostavio uporabne dozvole za svoju EKI i EKV, niti je dostavio ugovore o zajedničkom korištenju kabelaške kanalizacije gdje posjeduje EKV za 24 trase. Kako tužitelj nije dostavio uporabne dozvole, to je pravilno rješenjem tuženika utvrđeno da je tužitelj obavezan za EKI i EKV za koje nema uporabnu dozvolu izraditi projekt ili tehničko rješenje za zaštitu predmetne EKI ili EKV i snositi sve troškove izrade tehničkog rješenja zaštite, materijala, radova, stručnog nadzora i ostalog nužnog za realizaciju tehničkog rješenja što snosi infrastrukturni operator sukladno članku 26. stavku 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama i članku 6. stavku 5. Pravilnika o načinu i uvjetima određivanja zone elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, zaštitne zone i radijskog koridora, te obvezama investitora radova ili građevine ("Narodne novine", 75/13. – dalje: Pravilnik). Zainteresirana osoba predlaže da ovaj Sud odbaci tužbu, odnosno podredno odbije tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika od 18. ožujka 2022. kao i da mu nadoknadi troškove upravnog spora.

5. Odgovor tuženika na tužbu i odgovor zainteresirane osobe na tužbu dostavljeni su suprotnim stranama u postupku sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.).

6. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke, kao i očitovanje stranaka tijekom upravno-sudskog postupka, te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima, utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, ovaj Sud nalazi da time što je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja tuženika donesenog u predmetu utvrđivanja obveze snošenja troškova zaštite i/ili izmještanja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme koja se nalazi u zoni projekta "Razvoj vodno-komunalne infrastrukture Dubrovnik", nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, pri čemu ovaj Sud u cijelosti prihvaća razloge koje je za svoju odluku dao tuženik u obrazloženju osporenog rješenja i u odgovoru na tužbu, budući da su razlozi utemeljeni na podacima koji se nalaze u spisu predmeta, te na pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava, dok povrede pravila postupka ovaj Sud nije našao.

8. Rješenje tuženika doneseno je pozivom na odredbe članka 5., članka 12. stavka 1. i članka 26. stavka 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: ZEK).

9. Prema podacima u spisu predmeta, kao i obrazloženju rješenja tuženika, proizlazi da je tuženik dana 25. studenog 2021. primio zahtjev investitora

adi utvrđivanja tko je obavezan snositi trošak zaštite i/ili izmještanja EKI i druge povezane opreme i EKV koja se nalazi u zoni obuhvata projekta "Razvoj vodno-komunalne infrastrukture Dubrovnik", protiv operatora

a sve sukladno odredbi članka 26. stavka 4. ZEK-a i članka

6. stavka 5. Pravilnika o načinu i uvjetima određivanja zone elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme zaštitne zone i radijskog koridora, te obveze investitora radova ili građevine ("Narodne novine", 75/13. – dalje: Pravilnik). Nadalje, proizlazi da je investitor ishodio pravomoćne lokacijske i građevinske dozvole za projekt, a sukladno izjavama tužitelja o položaju EKI u zoni zahvata projekta investitor je izradio projekt zaštite i/ili izmještanja EKI i EKV, te za navedene projekte zaštite i/ili izmještanja ishodio pravomoćne lokacijske i građevinske dozvole. Pored navedenog iz rezultata provedenog postupka proizlazi da je tuženik naložio tužitelju dostavu uporabnih dozvola za predmetnu EKI i EKV kako bi se u ovom postupku utvrdilo ima li tužitelj kao infrastrukturni operator uporabne dozvole za svoju EKI i EKV izrađenu u zoni projekta, sve kako bi se utvrdilo čija je obveza zaštita ili izmještanje EKI i EKV u zoni zahvata projekta i na čiji trošak. Utvrđeno je da tužitelj do donošenja rješenja tuženika nije dostavio uporabne dozvole za svoju EKI i EKV, niti je dostavio ugovore o zajedničkom korištenju kableske kanalizacije gdje posjeduje EKV za 24 trase, dok za dvije trase Kralja Tomislava 2 – Kneza Domagoja 13 i Kralja Tomislava 5 – Lapadska bb, posjeduje ugovor o zajedničkom korištenju s _____ i te trase nisu sporne.

10. Dakle, proizlazi da je investitor u konkretnom slučaju zatražio postupak u smislu članka 26. stavka 4. ZEK-a i 6. stavka 5. Pravilnika, pa je bilo potrebno utvrditi je li tužitelj infrastrukturni operator i ima li kao infrastrukturni operator uporabne dozvole za svoju EKI i EKV izgrađenu na području zone zahvata projekta, a sve kako bi se utvrdilo čija je obveza zaštita ili izmještanje EKI i EKV i na čiji trošak.

11. Prema odredbi članka 26. stavka 4. ZEK-a propisano je da u slučaju da je nužno zaštititi ili premjestiti elektronički komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu u svrhu izvođenja radova ili gradnje nove građevine, investitor radova ili građevine obavezan je, o vlastitom trošku, osigurati zaštitu ili premještanje elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme koja je izgrađena u skladu sa ZEK-om i posebnim propisima. U protivnom, trošak njezine zaštite ili premještanja snosi infrastrukturni operator.

12. Odredbom članka 6. stavka 5. Pravilnika propisano je da u slučaju potrebe izmicanja ili zaštite EKI ili EKV, a na zahtjev investitora (vlasnika ili korisnika objekta ili nekretnine na kojoj je predmetna EKI ili EKV) radi izgradnje nove komunikacijske infrastrukture, različite vrste objekata ili radova na postojećoj komunalnoj infrastrukturi ili postojećem objektu, a:

I. infrastrukturni operator posjeduje uporabnu dozvolu za predmetnu EKI/EKV, investitor mora izraditi projekt ili tehničko rješenje za zaštitu predmetne EKI/EKV, a sve troškove izrade tehničkog rješenja, zaštite, materijala, radova, stručnog nadzora i ostalog nužnog za realizaciju tehničkog rješenja snosi investitor;

II. infrastrukturni operator ne posjeduje uporabnu dozvolu za predmetnu EKI/EKV: infrastrukturni operator mora izraditi projekt ili tehničko rješenje za zaštitu predmetne EKI ili EKV, a sve troškove izrade rješenja zaštite, materijala, radova, stručnog nadzora i ostalog nužnog za realizaciju tehničkog rješenja snosi infrastrukturni operator.

13. Dakle, navedenom odredbom ZEK-a i Pravilnika izričito je propisano tko je i pod kojim uvjetima dužan snositi trošak zaštite ili premještanja EKI ukoliko ista nije izgrađena u skladu sa ZEK-om i posebnim propisima, odnosno ukoliko za istu EKI ne posjeduje uporabnu dozvolu.

14. Dakle, tom zakonskom odredbom se izričito propisuje tko je i pod kojim uvjetima dužan snositi trošak zaštite ili premještanja EKI, a također je prema odredbama Pravilnika, propisano da je infrastrukturni operator obvezan u slučaju potrebe izmicanja ili zaštite postojeće EKI, u odgovoru na zahtjev investitora, priložiti uporabnu dozvolu za predmetnu EKI ukoliko je ista izdana.

15. S obzirom da iz podataka u spisu predmeta proizlazi da je očevitom od 8. ožujka 2022. nesporno utvrđeno da tužitelj koristi nekretnine drugih u svrhu građenja, održavanja, razvoja i korištenja EKV i EKI u zoni obuhvata projekta i ima položenu EKV i EKI bez dokaza o legalnosti (uprabnu dozvolu) i bez ugovorenog zajedničkog korištenja EKI drugih infrastrukturnih operatora.

16. S obzirom da se iz priložene dokumentacije u spisu predmeta, koju je dostavio tužitelj, kao dokaz o legalnosti za svu EKI i EKV u zoni zahvata projekta ne može zaključiti da je tužitelj dokazao legalnost za svu EKI i EKV, pa je stoga i obveza zaštite i/ili izmještanja i snošenja troška na strani tužitelja za sve trase koje nisu legalne, odnosno izgrađene u skladu s propisima gradnje.

17. U konkretnom slučaju, utvrđeno je da je postojeći EKI nužno izmjestiti i zaštititi i da tužitelj, koji je infrastrukturni operator, nema uporabnu dozvolu za EKI na području predmetnog projekta, pa je na temelju pravilno utvrđenih činjenica, tuženik pravilnom primjenom citiranih odredbi propisa, utvrdio relevantno stanje stvari i naložio tužitelju da o svom trošku izradi projekt/tehničko rješenje zaštite ili izmještanja EKI/EKV u zoni projekta i naložio zainteresiranoj osobi – investitoru pravovremeno izvještavanje o realizaciji projekta, a točkom 4. i 6. izreke pobijanog rješenja naložio tužitelju pravovremeno izvršenje naložene obveze uz prijetnju izricanja novčane kazne odgovornoj osobi tužitelja.

18. Na temelju naprijed iznesenog, ovaj Sud je rješenje tuženika ocijenio zakonitim, kako u pogledu utvrđenog činjeničnog stanja, tako i u pogledu primjene materijalnog i postupovnog prava, uz obrazloženje rješenja tuženika koje je u cijelosti prihvatio. Treba napomenuti da tuženik i zainteresirana osoba neosnovano prigovaraju da je tužitelj tužbu podnio izvan zakonom propisanog roka od 30 dana, jer iz podataka u spisu proizlazi da je tužitelj osporeno rješenje zaprimio 29. ožujka 2022., a tužbu je podnio Upravnom sudu u Zagrebu 28. travnja 2022., dakle, u zakonom propisanom roku.

19. Nadalje, neosnovano prigovara zainteresirana osoba da je u konkretnom slučaju tužbu trebalo odbaciti iz razloga jer je ista podnesena po kvalificiranom punomoćniku – odvjetniku koji poznaje važeće propise, pa je isti bio dužan postupiti po kogentnoj odredbi ZEK-a i predmetnu tužbu podnijeti stvarno nadležnom Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Naime, u konkretnoj stvari Upravni sud u Splitu objavio se stvarno nenadležnim i ustupio tužbu tužitelja Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske kao nadležnom sudu rješenjem, poslovni broj: 2 Usl-1173/2022-16 od 31. siječnja 2023.

20. Imajući na umu navedeno, trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u točki I. izreke ove presude.

21. S obzirom da tužitelj nije uspio s postavljenim tužbenim zahtjevom, istome na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima ne pripada pravo na naknadu troškova upravnog spora.

22. S obzirom da navodi zainteresirane osobe u odgovoru na tužbu nisu imali utjecaja na tijek upravnog spora, odbijen je i zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova upravnog spora.

23. Odluka o objavi presude u Narodnim novinama temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 8. veljače 2023.

Predsjednik vijeća
Boris Marković

Dokument je elektronički potpisan:
Boris Marković

Vrijeme potpisivanja:
16-02-2023
08:59:38

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=BDC1150415448522D3133363133333430303638
OU=Signature
S=Marković
G=Boris
CN=Boris Marković